

Regler, der er foreslaaede her, vil medføre, at saa længe man holder sig indenfor denne Grænse, er det en Lempelse, men saa snart man gaar ud over de 30 pCt. og 6 pCt., skal man afholde Udgiften med det samme paa det samme Aars Regnskab, saaledes som det er nu; hvis de 30 pCt. og de 6 pCt. altsaa kan siges at være passende, er det en Hemsko for at komme op med Erhvervelsesomkostningerne. Som det er nu, hvor de Erhvervelsesomkostninger, som rettelig burde hvile paa Forsikringer, der allerede er gaaede ud igen, kan vedblive at blive afskrevet i Løbet af 5 Aar, er der ingen Grænse for, hvor meget man kan tillade sig i Retning af Erhvervelsesomkostninger; thi man kan lige saa let lægge det dobbelte over paa de næste Aar. Men her kan man kun gaa til de 30 pCt; hvis man gaar ud over det, skal man afskrive det. Det er en Misforstaaelse at tro, at dette skulde føre til, at Erhvervelsesomkostningerne vil løbe i Vejret. Nej, at blive staaende ved det nuværende er farligt, fordi det ene Selskab skal gøre, hvad det kan, for at konkurrere det andet, om ikke just ud, saa saa langt ned som muligt, og vi ved, at selv om Erhvervelsesomkostningerne stiger nogle Hundredetusinde, skal det fordeles paa de følgende Aar. Efter Forslaget her er der sat en Grænse for, hvor meget Selskaberne har Lov til at lægge paa samtlige Præmier i den Aarrække, hvori Policen holdes i Kraft, og alt, hvad der er udover dette, er, kunde jeg fristes til at sige, af det onde, og det skal Selskaberne af med med det samme.

Jerichow: Paa Grund af det fremrykkede Tidspunkt skal jeg ikke komme ind paa mange Betragtninger, men indskrænke mig til i størst mulig Korthed at svare navnlig paa de sidste Bemærkninger, som er faldne fra denne Plads. Med Hensyn til det almindelige Synspunkt for Sagen har Debatten ikke givet mig Anledning til at forandre min Opfattelse af Forholdet. Naar jeg har brugt Udtrykket „fiktive Aktiver“, er det ikke nogen Opfindelse af mig eller nogen særlig Betegnelse, jeg har fundet paa, men det er en Betegnelse, som jeg har set anvendt og hørt Aktuarene anvende i alle de Aar, hvor jeg overhovedet har haft med disse Spørgsmaal at gøre; det er, hvad jeg vil kalde et gængs Udtryk i Forsikringsverdenen, at kalde de Aktiver, her er Tale om, fiktive Aktiver. Men det er aldeles ikke min Mening, og jeg ved meget godt, at det heller ikke kan have været andres Mening, at man dermed

skulde have sagt, at der for dette Aktiv slet ikke var Værdier. Man ved meget godt, hvori Værdien bestaar, derom eksisterer der overhovedet ingen Misforstaaelse og slet ingen Uoverensstemmelse mellem Forsikringsfolk. Men der er jo noget særligt ved dette Aktiv — et Aktiv, som bestaar i en Fordring paa de forsikrede —, som skiller det fra de andre Aktiver, vi har her. Det er meget rigtigt, at det kan være et meget godt Aktiv, men det er desuagtet et Aktiv, som er forskelligt fra de Obligationer, der ligger ved Siden af i den anden Del af Forsikringsfonden. Hvis der ikke var nogen Forskel mellem de to Ting, forstaar jeg heller ikke, af hvilken Grund Lovforslaget i det hele bygger paa en saadan Forskel, idet det paa mange væsentlige Punkter sonderer mellem de Selskaber, der har saadanne fiktive Aktiver, og de Selskaber, der ikke har dem. Naar Ministeren nu saa varmt tager de fiktive Aktivers Forsvar, saaledes at jeg ikke forstaar, om Ministeren ogsaa anser dem for bedre end gode Obligationer, ved jeg ikke, hvorfor han alligevel har gjort den Forskel, at paa flere væsentlige Punkter i Lovforslaget, hvor Talen er om, hvorvidt Selskaberne er mere eller mindre sikre, har de Selskaber, som ikke har de fiktive Aktiver, men som alene har Obligationer, absolut et Forspring i Tillid.

Jeg skal dernæst tillade mig at sige et Par Ord om de 30 pCt. Den højtaerede Minister mener, jeg har talt om et Tillæg paa 100 pCt., og at deraf var de 30 pCt. til det ene og de 70 pCt. til det andet Formaal. Det forstaar jeg ikke. Hvad jeg har talt om, er, at der er lagt en vis Præmie til Nettopræmien, og at denne Præmie, som lægges til Nettopræmien, deles i to Dele, en, som skal bruges til Administrationen, og en anden, som skal bruges til at betale Erhvervelsesomkostningerne med. Og naar vi har et givet og faktisk Tillæg og derhos givne og faktiske Administrationsomkostninger, er Spørgsmaalet: Hvor meget bliver der saa tilbage, og er det, som bliver tilbage, 30 pCt.? Det er ikke et Spørgsmaal, som appellerer til en Aktuars Indsigt, men det er et rent faktisk Spørgsmaal. Det er et faktisk Spørgsmaal, hvor meget Selskabet lægger op, og det er et faktisk Spørgsmaal, hvor meget der er brugt til Administration, og saa vil det dermed være givet, hvor meget der er tilbage. Jeg skal ganske kort, da det ikke er Stedet her at gøre større Regnestykker, stille op, at vi har lagt 17 pCt. op, at Tillæget er 17 pCt., det vil sige, at hver Gang